

Byraad, der bliver inhabilt, afgives Sagen til et Byraad i en af Amtets andre Kjøbstæder. Derfor dette ikke er Lovforslagets Mening, saa har det selv givet Anledning til den Anse, den ærede Minister ansøgte mod Vædringsforslaget, thi saa er Lovforslaget affattet fuldstændig urigtigt i dette Punkt. Man maa her ligefrem gaa ud fra, at naar det er Landkommuner, der er Tale om, er det vedkommende Amts Sognekommuner, og er det „andre Kjøbstæder“, der er Tale om, saa er det de i Amtet liggende Kjøbstæder; Ordet „henholdsvis“ er jo nemlig fulstændig tydeligt og klart. Jeg tror derfor, at den ærede Minister har været mindre heldig med at udtrykke Meningen i sit eget Lovforslag, og derved har han støttet Affattelsen af Vædringsforslaget. Den ærede Minister nævnte ogsaa, at Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne ikke kunde siges at være tilstrækkelig betryggende for Alle. Han ansøgte, at i Loven af 1867 staar der: „enten ved Kirkestævne eller anden i Kommunen brugelig Maade“; men den ærede Minister maa have overset, at her i Vædringsforslaget er „eller“ ombyttet med „og“, saa at altsaa begge Bekjendtgjørelsesmaader ere fastholdte, hvilket ogsaa forekommer mig at være mere betryggende for alle Vedkommende, end naar man kan vælge, hvilken af de to Bekjendtgjørelsesmaader man vil. Skulde der iøvrigt i Vædringsforslaget være et eller andet Udtryk, som den ærede Minister kunde ønske ændret, vil det jo staa til ham at stille Vædringsforslag til tredie Behandling for at faae de formentlige Mangler afhjulpede. Jeg skal, som sagt, stemme for Vædringsforslagene.

Zudenrigsministeren (Slecht): Naar det ærede Medlem, der nu fattede sig, yttede, at det foreliggende Lovforslag allerede er en Revision af Loven af 1865, saa tror jeg ikke, at han har Ret deri. Ingen Bestemmelse i den nævnte Lov revideres eller forandres ved Lovforslaget, som kun er et Tillæg til Loven for at afhjælpe en Mangel ved den. Derimod tilstiger i ethvert Tilfælde Underædringsforslaget en Forandring i Loven af 1865. Det ærede Medlems Anse, at jeg ikke skulde have læst Begyndelsen af Vædringsforslaget under Nr. 2 helt ud og derved heller ikke have faaet den Mening, som indeholdes i Ordene, frem, tror jeg heller ikke var fuldkommen berettiget. Der staar: „Naar Iftandsættelsen og Vedligeholdelsen af en Veie af Amtmanden er afgiven til Behandling og Paafjendelse“; men det vil dog erkendes, at det ikke er Iftandsættelsen og Vedligeholdelsen, der er „afgivet til Behandling“ men at det er en Sag, der angaar Iftandsættelsen og Vedligeholdelsen. Det var dette, jeg vilde sige; jeg troede at hve været heldig nok til at udtrykke mig saaledes, at det kunde forstås, og kan altsaa kun beklage, at dette ikke har været Tilfældet. Det ærede Medlems

sidste Yttring, at Lovforslaget selv giver Anledning til den Urigtighed, eller rettere den Urigtighed, der indeholdes i det tilsvarende Stykke af Vædringsforslaget, finder jeg heller ikke begrundet. Lovforslaget gjør udtrykkelig Forskjel paa Sogneraad og Byraad, naar det i Slutningen af første Stykke hedder, at „Sagen afgives til Behandling og Paafjendelse henholdsvis af Sogneraadet for en af de tilstødende Sognekommuner i Amtsaadskræften eller af Byraadet i en af Amtets andre Kjøbstæder“. Der staar ikke: tilstødende Byraad, saaledes som der staar i Vædringsforslaget, thi der er intet „tilstødende“ Byraad. Dette er jo forøvrigt af den Slags Ting, som det er overmaade let at vette ved 3die Behandling, saafremt Vædringsforslaget maatte blive vedtaget, hvad jeg rigtignok vedblivende maa forraade.

J. H. Hansen. Hvad angaar de to Redaktionsbemærkninger, som jeg nu hørte, at den ærede Ministers Bemærkninger indskrænkede sig til, da er dette jo Noget saa Uvæsentligt, at der af dette Hensyn aldeles ingen Grund er til at stemme imod Vædringsforslagene, idet de formentlige Mangler derved overmaade let ville kunne afhjælpede ved tredie Behandling. Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om, hvad jeg før yttede, maa jeg fastholde, at jeg ikke har talt om Underædringsforslaget, som jeg indrømmer vilde gjøre en Forandring i Loven af 1865, men om Vædringsforslaget, og dette gaar blot ud paa at ændre Lovforslaget og kan altsaa lige saa lidt som selve dette siges at være en Revision af Loven af 1865. Det holder sig udelukkende til det foreliggende Lovforslag og griber paa ingen Maade ind i den nævnte Lov.

C. Andersen: Jeg har ikke overset, at der staar i Vædringsforslaget under Nr. 2, at Bekjendtgjørelsen skal ske „ved Kirkestævne og paa anden for offentlige Bekjendtgjørelser i Sognet i Almindelighed brugelig Maade“, men jeg kender ingen anden brugelig Maade end ved Kirkestævne og muligvis derved, at de enkelte Kommuner opslaa Bekjendtgjørelserne paa Smedehørene. Andre Maader bruges maaste ogsaa, men i alt Fald er jeg vis paa, at de allerfleste Kommuner kun bruge at bekjendtgjøre ved Kirkestævne, og naar der nu tilmed staar de to Ord „i Almindelighed“, saa siger dette efter min Mening ikke Andet, end at Sogneraadet i Grunden skal lade Bekjendtgjørelsen ske ved Kirkestævne. Da jeg nu tror, at denne Maade at bekjendtgjøre paa er den uheldigste, for saa vidt som Bekjendtgjørelsen skal komme til almindelig Kundskab, saa vilde de Herrer se, at jeg ikke kan gaa med til at stemme for en saadan Bekjendtgjørelsesmaade. Den Maade, hvorpaa der skal bekjendtgjøres i Genhold til Loven af 14de April 1865, anser jeg for at være